

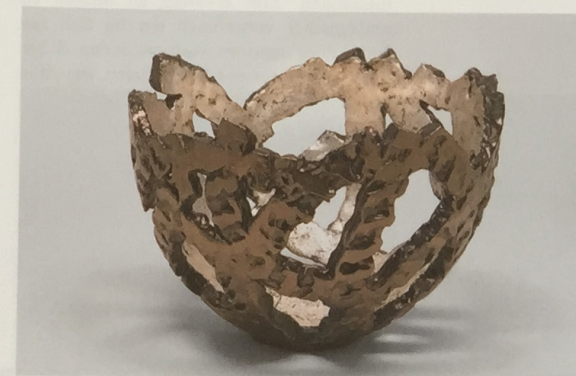
PAUL ODEKERKEN STRUCTUURFETISJIST

Het lag voor de hand dat hij in de bakkerij van zijn vader zou stappen, maar Paul Odekerken werd beeldend kunstenaar. 'Ik ben een beetje een structuurfetisjist. Ik wil materiaal letterlijk en figuurlijk naar mijn hand zetten.'

De jonge Paul heeft iets anders in zijn hoofd dan de roggebroodfabriek van zijn pa in Roermond. Al heeft hij nog geen idee wat. Via een vriend slaat hij aan het tekenen met Oost-Indische inkt.

Hokje

Na een voorbereidend jaar aan de vrije Academie in Roermond besluit Paul naar de Kunstacademie in Maastricht te gaan. Eenmaal gekozen voor de richting beeldhouwen blijkt hij een andere visie op kunst te hebben dan zijn studiegenoten: te introvert, te weinig concreet en te weinig vormend. 'Ik voelde me daar niet thuis. Ik houd er niet van om zweverig te kletsen en in een hokje geduwd te worden.' Om de basistechnieken beter te beheersen en een bredere achtergrond te krijgen, stapt Paul Odekerken over naar de onderwijsrichting. Na zijn afstuderen als kunstdocent werkt hij

in het onderwijs, maar na een jaar keert hij terug op zijn schreden. Hij besluit toch een vervolgopleiding aan de Jan van Eyck Academie in Maastricht te volgen om kennis te maken met docenten en kunstenaars uit de hele wereld. Voor kunst met een hoofdletter K. 'Daarna denk je dat iedereen op je zit te wachten, maar dat is niet zo.'

Verdiene

Paul is inmiddels getrouwd en het eerste kind is op komst. Hij moet de kost verdienen. Van de BKR en andere subsidieregelingen voor kunstenaars wil hij niet afhankelijk zijn. 'Met kunst moet je gewoon geld kunnen verdienen. In plaats van de hand op te houden, moet je de handen uit de mouwen steken.' Echtgenote Astrid heeft een aardewerkwinkel in Maastricht. Zo komt Paul in contact met Erik Pol van Pol's Potten in Amsterdam. Deze vraagt hem of hij keramische zultjes kan leveren. De klant is tevreden en van het een komt het ander. Paul krijgt meer orders voor keramiek en Odekerken Céramique OC in Maastricht groeit tot zeven medewerkers. De producten onderscheiden zich door een eigenzinnige vormgeving, uitgesproken materiaalgebruik en ambachtelijk vakmanschap.

'IK BEN NIET
UIT OP
APPLAUS.

Het bedrijf levert aan groothandels, kleinhandelaren en specialistische ondernemingen in de binnenhuis- en tuinarchitectuur.

Rond 2000 zakt de vraag in en besluit Paul het roer drastisch om te gooien. Hij keert terug naar zijn wortels als individueel kunstenaar. Hij blijft keramische modellen en ontwerpen maken, maar laat deze door derden uitvoeren in exclusieve series. Daarnaast concentreert hij zich op het maken van schilderijen en driedimensionale werken in brons en andere materialen. Zijn ervaring en intuïtie als ondernemer voorkomen dat hij zich laat leiden door trends en waan van de dag. 'Ik ben een ondernemer in hart en nieren. Het zit in de genen, zonder dat ik het écht beseft.'

Ambitie

Paul Odekerken is onder andere als designer werkzaam voor het gerenommeerde merk Domani. Het model Oslo was de eerste pot die hij voor het Belgische bedrijf ontwierp, een bestseller. Blikvangers in zijn eigen collectie zijn de prachtige bokalen met open-gewerkte structuren. 'Ik ben een beetje een

structuurfetisjist. Ik werk vanuit het materiaal, dat ik letterlijk en figuurlijk naar mijn hand wil zetten. Het dicteert mij een bepaalde vorm, die de kijker moet aanzetten tot denken en voelen. Het is mijn ambitie om mooie dingen te maken, die weerklink vinden bij de aanschouwer. Natuurlijk wil ik waardering, maar ik ben niet uit op applaus.'

Verrijking

Hij werkt zijn objecten het liefst rijk af met bladgoud of zilver. 'Ik houd van mooie dingen, van een mooie zonsondergang kan ik intens genieten. Natuurlijk moet het ontwerp kloten hebben, maar wanneer een kunstwerk mooi en rijk afgewerkt is, zijn mensen geneigd het aan te raken en krijgen ze er affiniteit mee. Ik ben ervan overtuigd dat kunst de schoonheidsbeleving bij mensen stimuleert en hen geestelijk verrijkt. Wellicht worden ze er zelfs een beter mens van. Zo kan ik als beeldend kunstenaar een steentje bijdragen aan de toekomst van de wereld.'

www.paulodekerken.com

